

Tata

Grigore Vieru

Lui Gheorghe Banariuc
Şi Vadim Gheorghelaş
Tată, eu nu ştiu de ce
Nu te-au pus în cântece
Ca pe măiculiţa mea
Care viaţa datu-mi-a.
Tu ca dânsa ne iubeşti
Şi ca ea îmbătrâneşti,
Tată.
Rele-n viaţă sunt de-ajuns,
Dacă plângi, tu plângi pe-ascuns.
Mai iei câte-un păhăruţ,
Dar nu uiţi să ne săruţi,
Tată.
La necaz şi bucurii
Tu ai, tată, mulţi copii,
Ca şi mama-i pruncul tău,
O fereşti de tot ce-i rău.
Asta-i bogăția ta
Şi nu-ţi trebuie alta,
Tată.
Nu ne spui vorbe de dor,
Dar ades în locul lor
Mâna tu pe cap ne-o pui
Şi mai dragă vorbă nu-i.
Mai mult taci decât vorbeşti,
Dar noi ştim că ne iubeşti,
Tata.